

Arrest

nr. 67 209 van 26 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werkte sinds 2008 in de sauna die tot het eigendom van uw familie behoort. Op 8 maart 2010 kwam een meisje, afkomstig uit Moskou, samen met vier mannen uw sauna binnen. U kent deze mannen als een bende onder het leiderschap van een zekere S. G. die zich in het criminele milieu bevindt. Deze mannen, voor u gekend onder de namen B. (echte naam G. Y.), G. B., K. en T., worden door huidig volksvertegenwoordiger R. G. gesteund. Op 8 maart 2010 hebt u in uw sauna de politie van A. opgebeld omdat u het meisje plots hoorde schreeuwen. U dacht dat zij door die mannen verkracht of vermoord werd. Onmiddellijk na het telefoontje aan de politie hebt u de sauna verlaten omdat u niet wou dat u door die mannen nog werd

gezien. U vernam later van uw werknemers dat de politie was gekomen en dat vervolgens iedereen de sauna had verlaten. Op 18 maart 2010 werd u onderweg naar de winkel gestopt door een wagen, waarin u G. Y. en G. B. herkende. Plots nam G. Y. een wapen en er werd enkele keren in uw richting geschoten. Ze wilden u vermoorden omdat u op 8 maart 2010 de politie had gewaarschuwd. U bent niet gewond geraakt en u vluchtte naar uw kennis S. De politie is naar de plaats van het schietincident gekomen, maar u heeft zich niet gemeld. S. heeft u op 18 maart 2010 naar de stad M. gebracht, waar u tot 5 augustus 2010 alleen bent verbleven. Uw vrouw en kind zijn op 18 maart 2010 ook gevlucht, maar zij zijn naar de grootmoeder van uw vrouw in Y. vertrokken, waar zij nog steeds verblijven. Na het schietincident op 18 maart 2010 werd uw vader opgebeld door R. G. en S. G.. Uw vader diende u naar een tankstation te brengen, maar dat is niet gebeurd. Enkele dagen later heeft uw vader zelf R. G. opgebeld met de vraag u met rust te laten. G. liet weten dat hij de sauna zou afpakken en dat u zou worden vermoord. Uw vader heeft meerdere malen voor uw problemen naar G. gebeld, maar deze laatste vond dat u diende gestraft te worden omdat u op 8 maart 2010 de politie had ingeschakeld. In de periode dat u in M. verbleef, is uw vader meerdere malen naar het politiekantoor van A. gegaan om aan te geven dat u het slachtoffer van het schietincident was. Omdat de politie niets ondernam, is uw vader naar een hogere instantie getrokken. Ook had een winkelier klacht ingediend over het schietincident, maar deze werd nadien ingetrokken. Uw vader heeft u er ook van op de hoogte gebracht dat het meisje naar aanleiding van het incident op 8 maart 2010 via de Russische ambassade klacht heeft ingediend. Ook vernam u dat die personen van Y. zowel bij uw familie in Y. als in T. naar u hebben geïnformeerd. Op 5 augustus 2010 hebt u Armenië verlaten en bent u met het vliegtuig via Moskou naar Kaliningrad gereisd. Op 27 augustus 2010 bent u vanuit Kaliningrad naar België gereisd. Op 30 augustus 2010 bent u in België aangekomen en diezelfde dag vroeg u asiel aan. Via telefonisch contact met uw vader bent u ervan op de hoogte dat die personen van Y. begin oktober 2010 de sauna zijn binnengevallen en schade hebben aangericht. Uw vader heeft nadien de sauna gesloten en te koop gezet. R. G. en zijn mensen verhinderen de verkoop van de sauna door potentiële kopers weg te sturen of te bedreigen. Op 10 december 2010 heeft uw vader thuis een convocatie voor u ontvangen waarin u op 12 december 2010 in hoedanigheid van beschuldigde naar het politiekantoor van Jerevan wordt opgeroepen. Omdat u niet bent opgedaagd, werd uw vader vanaf januari 2011 geregeld opgeroepen naar het politiekantoor. Tijdens de ondervraging van uw vader, zei de politie dat u wordt beschuldigd van het toebrengen van fysieke verwondingen bij G. Y. tijdens het schietincident van 18 maart 2010.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw militair boekje en een dvd betreffende de schietpartij dd.18 maart 2010 neer. U had uw militair boekje tijdens uw reisweg naar België verloren, maar tien dagen voor uw tweede gehoor op het Commissariaat-Generaal (dd.1/03/2011) werd het aan u overhandigd door een zekere Artur.

B. Motivering

U hebt Armenië verlaten omdat u er door de clan van G. Y. (alias B.) werd vervolgd. Nadat G. Y. had geprobeerd u op 18 maart 2010 neer te schieten, besloot u Armenië te verlaten. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-Generaal van 20 oktober 2010 gaf u aan dat u bij terugkeer naar Armenië vreest vermoord te worden door de mensen van Y. (CGVS gehoor 20/10/2010 p. 14, 20-22). Bij het tweede gehoor op het Commissariaat-Generaal op 1 maart 2011 verklaarde u dat u sinds december 2010 door de politie van Jerevan wordt verdacht van het toebrengen van fysieke verwondingen aan G. Y. (CGVS gehoor 1/03/2011 p.10, 12).

Tijdens dit gehoor verklaarde u dat u niet enkel vreest om vermoord te worden door G. Y., maar ook om door de politie van Jerevan als onschuldige gearresteerd en opgesloten te worden. Bovendien hebt u schrik dat men u iets in gevangenis zal aandoen of dat u er zelfmoord zal plegen. (CGVS gehoor 1/03/2011 p.12, 14-15, 19-20).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen inzake uw militair boekje. Zo dient eerst en vooral gewezen te worden op een ernstige inconsistentie tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo stelde u tijdens uw eerste gehoor dat u al uw persoonlijke documenten, waaronder uw militair boekje en uw paspoort, tijdens uw reisweg naar België in een rivier bent verloren (CGVS gehoor 20/10/2010 p.7-8, 11). Echter op het tweede gehoor gaf u aan dat u uw militair boekje mogelijk in de wagen of bij H, uw smokkelaar uit Kaliningrad, had laten liggen (CGVS gehoor 1/03/2011 p.7). Dat u tijdens het eerste gehoor meerdere malen beschrijft hoe u uw tas met al uw documenten in een rivier bent verloren, maar vervolgens op het volgende gehoor voor uw verlies van uw militair boekje een andere verklaring aangeeft, ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Bovendien hebt u op uw tweede gehoor uw militair boekje voorgelegd en u verklaarde dat u het tien dagen voor uw tweede gehoor van een zekere Artur had ontvangen. Dat u na een verblijf van 6 maanden in België op onverwachte wijze in het bezit komt van één van uw persoonlijke documenten, kan minstens als hoogst opmerkelijk worden beschouwd. Overigens worden uw verklaringen aangaande

deze plotse ontvangst van het enige persoonlijke document dat u op het Commissariaat-Generaal kan voorleggen, als weinig geloofwaardig aanschouwd. U was niet in staat om een coherente uitleg te bieden op welke wijze Artur in het bezit van uw militair boekje is gekomen. Zo stelde u dat het misschien was opgestuurd nadat Artur ergens had geïnformeerd. Vervolgens stelde u dan weer dat iemand Artur had gezien aan het Commissariaat-Generaal of in een café en dat het mogelijk zo aan hem werd overhandigd. Nadien verklaarde u dat H. het mogelijk had opgestuurd. Deze verklaring sprak u onmiddellijk zelf tegen door te verklaren dat H. dat niet kon hebben opgestuurd omdat hij niet over adresgegevens beschikt (CGVS gehoor 1/03/2011 p.7). Deze uiteenlopende en dubieus geachte verklaringen ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovenstaande vaststelling betreffende het voorleggen van uw militair boekje ondermijnt eveneens uw verklaring als zou u uw Armeens paspoort niet kunnen voorleggen omdat u het onderweg verloor. U verklaarde op het eerste gehoor voor het Commissariaat-Generaal dat u uw paspoort verloor bij het oversteken van een rivier. Toen zou u ook uw militair boekje verloren hebben. (supra) Met het voorleggen van uw militair boekje - waarvoor u geen aannemelijke verklaring kon bieden - kan er dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen betreffende het verlies van uw documenten. Door het niet voorleggen van uw Armeens paspoort, uw identiteits- en reisdocument bij uitstek, ontstaat ernstig het vermoeden dat u dit document bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen uitgehold.

Wat uw eigenlijke asielrelaas betreft, dient te worden vastgesteld dat u geen enkel overtuigend objectief stavingstuk voor uw verklaringen hebt aangeleverd. Zo hebt u in eerste instantie geen enkel begin van bewijs voorgelegd aangaande de door u verklaarde vervolging door de politie van Jerevan sinds december 2010 (CGVS gehoor 1/03/2011 p. 10). U hebt immers nagelaten om mogelijk belangwekkende stavingstukken – u stelde dat uw vader op 10 december 2010 thuis op uw naam een convocatie had ontvangen alsook dat uw vader zelf in januari 2011 via een convocatie door de politie van Jerevan was opgeroepen (CGVS gehoor 1/03/2011 p.10-11)- aan het Commissariaat-Generaal over te maken binnen de opgegeven termijn en dit ondanks een uitdrukkelijke vraag hiertoe. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat u ter zake beloofde de nodige inspanningen te doen (CGVS gehoor 1/03/2011 p.10, 18). U hebt evenmin enige uitleg verschaft aan het Commissariaat-Generaal over de door u geleverde inspanningen en het resultaat hiervan. Vervolgens hebt u ook geen enkel document aangeleverd waaruit blijkt dat uw vader meerdere malen over het schietincident van 18 maart 2010 klacht bij de politie van A. heeft ingediend. Ook zou uw vader van voornoemde feiten melding hebben gemaakt bij het hoofdbureau van de politie in Jerevan, maar ook hiervan ontbrak enige documentatie (CGVS gehoor 20/10/2010 p.16-17, 19; CGVS gehoor 1/03/2011 p.19).

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u aangaande het schietincident van 18 maart 2010 wel een begin van bewijs hebt aangeleverd. Dit begin van bewijs betreft een dvd waarop een uitzending van het programma '02' is te zien. Zoals blijkt uit de schriftelijke weergave van de dvd, die aan het administratief dossier werd toegevoegd, wordt er in het programma gesproken over het schietincident van 18 maart 2010 in A.. Er dient echter opgemerkt te worden dat uit voornoemd bewijsstuk niet duidelijk blijkt welke rol u in het betreffende incident precies had. Zo wordt in het programma vermeld dat een zekere G. Y. een ruzie heeft gehad met medeburgers G. A, T. Y., D. G. en S. K. Er zijn echter geen verdere details over de concrete omstandigheden van het conflict alsook is er geen duidelijkheid wie precies op welke wijze bij het betreffende incident was betrokken. Bovendien werd ook meegedeeld dat G. Y. op 19 april werd aangehouden en dat het onderzoek sindsdien verder wordt gezet. Uit deze reportage blijkt ook niet duidelijk wanneer, door wie, naar wie en op basis van wat er een onderzoek werd gestart. Deze berichtgeving – nochtans getoond in een programma op een nationale tv-zender (CGVS gehoor 20/10/2010 p.7) - komt echter niet overeen met uw verklaringen op het Commissariaat-Generaal (CGVS gehoor 20/10/2010 p.16). Uw verklaring dat de politie andere informatie heeft doorgegeven aan de pers waardoor dit programma niet de correcte weergave vormde van de feiten (CGVS gehoor 1/03/2011 p.16-17), is een loutere bewering die u geenszins op objectieve wijze hebt gestaafd. Verder onderzoek van het Commissariaat-Generaal naar het schietincident van 18 maart 2010 in A., zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, heeft niets opgeleverd. Er dient dus te worden besloten dat er geen objectief stavingstuk in uw administratief dossier aanwezig is die uw versie van de feiten van het incident van 18 maart en van uw asielrelaas in het algemeen ondersteunt.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u betreffende een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas weinig geïnformeerd bleek te zijn. Zo was u onaannemelijk weinig op de hoogte aangaande de vervolging door de politie van Jerevan sinds december 2010. Zo gaf u aan dat uw vader op 10 december 2010 op uw naam een convocatie had ontvangen. Omdat u niet was opgedaagd, werd uw vader in januari 2011 eveneens door de politie opgeroepen. Op het politiekantoor vernam uw vader dat u wordt beschuldigd van het toebrengen van fysieke verwondingen (CGVS gehoor 1/03/2011 p.10-11).

Echter, u bent niet in de mogelijkheid om aan te geven of er nu al dan niet een officieel onderzoek tegen u is opgestart en of het gaat om een officiële beschuldiging. Ook hebt u geen idee of u vandaag in Armenië officieel wordt gezocht en of er reeds een opsporingsbericht voor u is gelanceerd (CGVS gehoor 1/03/2011 p.11-12, 21-22). Dergelijk gebrek aan kennis over de actuele ontwikkeling van uw vervolgingsproblematiek dient als weinig aannemelijk te worden aanschouwd indien u een werkelijk een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren. Uw verklaringen tijdens uw tweede gehoor wijzen immers op een escalatie van uw vervolgingsproblemen in Armenië. Zo gaf u aan dat u niet enkel vervolging door privé-personen vreest, maar ook door de Armeense autoriteiten (CGVS gehoor 1/03/2011 p.12, 14-15). Daarnaast maakt het feit dat u nog steeds contact hebt met uw vader in Armenië (gehoor 1/03/2011 p.5, 11, 21), die overigens sinds januari 2011 zelf regelmatig bij de politie van Jerevan wordt opgeroepen, het des te onwaarschijnlijker dat u niet in de mogelijkheid bent om een concrete actuele stand van zaken weer te geven betreffende uw vervolging door de politie van Jerevan. Van een asielzoeker mag er immers worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren naar cruciale aspecten het asielrelaas, indien hij/zij een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Bovendien was u ook niet in staat aan te duiden bij welke hogere instantie uw vader klacht had ingediend naar aanleiding van het schietincident op 18 maart 2010. Zo gaf u tijdens het eerste gehoor aan dat u geen enkel idee had (CGVS gehoor 20/10/2010 p. 17, 19) en bij uw tweede gehoor bleek u enkel een vermoeden te hebben dat de hogere instantie het hoofdbureau in Jerevan zou zijn (CGVS gehoor 1/03/2011 p.19). Dat u over dergelijk belangrijke inspanningen van uw vader dermate weinig kennis heeft, ondermijnt de geloofwaardigheid van de verklaarde vrees. Eveneens was u vaag aangaande de klacht die het meisje uit Moskou, dat op 8 maart 2010 in het gezelschap van G. 3 Y. was, bij de Russische ambassade zou hebben ingediend. U gaf aan dat uw vader u over de voornoemde klacht had ingelicht, maar u kon het Commissariaat-Generaal niet van concrete details voorzien. Zo weet u niet wanneer deze klacht werd ingediend, alsook bent u er niet van op de hoogte op welke wijze uw vader hierover werd ingelicht (CGVS gehoor 20/20/2010 p.21; CGVS gehoor 1/03/2011 p.18-19). Ter verklaring voor uw onwetendheid over dit aspect, gaf u aan dat u zich bij uw vader niet verder hebt geïnformeerd. U stelde uitdrukkelijk dat u uw eigen problemen niet aan de kant kan zetten om te informeren naar wat het meisje uit Moskou heeft gedaan (CGVS gehoor 1/03/2011 p.19). Dat u dermate weinig interesse hebt voor het verloop en afloop van een klacht bij een ambassade tegen één van uw vervolgers inzake het incident dat ook aan de basis lag van uw problemen, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u verklaarde vrees. Bovendien werd er aangaande uw verklaringen over deze klacht een incoherentie opgemerkt. Zo stelde u aanvankelijk dat de klacht mogelijks tot een berechting van Y. kan leiden, terwijl u even later verklaarde dat alles zinloos is en dat alle zaken zijn geklasseerd (CGVS gehoor 1/03/2011 p.18-19, 20). Deze incoherente verklaring ondermijnt logischerwijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofd van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde stukken vermogen niet om bovenstaande conclusie te wijzigen. Met betrekking tot uw militair boekje werden reeds een aantal vaststellingen gedaan. Daarnaast bevat het enkel gegevens betreffende uw identiteit en legerdienst die door mij niet in twijfel getrokken worden. Op de door u neergelegde dvd werd eveneens reeds eerder ingegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Middelen van verweer. Verzoeker werd het statuut van vluchteling en subsidiair beschermingsstatuut geweigerd. Het cgvs hecht weinig geloof aan de verklaringen van verzoeker omtrent zijn militair zakboekje. Dit ondermijnt eveneens zijn verklaringen als zou verzoeker zijn Armeens paspoort niet kunnen voorleggen omdat hij het onderweg verloor. Hierdoor staat het vermoeden dat verzoeker zijn paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor zijn reis naar België verborgen te houden. Met betrekking tot zijn eigenlijk asielrelaas stelt het cgvs dat er geen enkel objectief stavingstuk voor zijn verklaringen werd

aangeleverd. Aangaande het schietincident legde verzoeker wel een begin van bewijs voor namelijk de dvd. Uit dit bewijsstuk blijkt niet duidelijk welke rol verzoeker in het incident precies had. Er zijn geen concrete omstandigheden van het conflict alsook is er geen duidelijkheid wie precies op welke wijze bij het incident was betrokken. Bovendien werd meegedeeld dat Y. op 19 april werd aangehouden en dat het onderzoek sindsdien wordt verder gezet. Uit de reportage blijkt niet duidelijk wanneer, door wie, naar wie en op basis van wat er een onderzoek werd gestart. Deze berichtgeving zou niet overeen komen met de verklaringen van verzoeker op het cgvs. Voorts stelt het cgvs dat verzoeker weinig geïnformeerd is over een aantal belangrijke aspecten van zijn asielrelaas. Verzoeker kan niet aangeven of er al dan niet een officieel onderzoek werd opgestart lastens hem en of het gaat om een officiële beschuldiging. Ook heeft hij geen idee of hij vandaag in Armenië officieel wordt gezocht of er reeds een opsporingsbericht voor hem werd gelanceerd. Verzoeker weet niet bij welke instantie zijn vader klacht neerlegde. Dit ondermijnt zijn geloofwaardigheid. Bovendien was hij vaag over de klacht die het meisje van de sauna indiende. Dat verzoeker zich met deze beslissing absoluut niet akkoord kan verklaren en het volgende wenst te benadrukken. Verzoeker zal het nodige doen teneinde bijkomende stukken te verzamelen die zijn verklaringen kracht bijzetten. Verzoeker kan nog steeds niet terugkeren naar zijn land van herkomst. Hij verliet zijn land van herkomst omdat hij er door de clan van G. Y. (alias B.) werd vervolgd. Op 18.03.2011 probeerden zij verzoeker neer te schieten. Verzoeker vreest vermoord te worden door de mensen van Y. en eveneens door de politie van Jerevan als onschuldige gearresteerd en opgesloten te worden. Bovendien vreest hij dat men hem iets in de gevangenis zal aandoen of dat hij er zelfs zal vermoord worden. Verzoeker heeft zijn vrouw en kind dienen achter te laten in zijn land van herkomst en zijn vader heeft thans problemen omwille van de problemen van verzoeker. Aan verzoeker zijn identiteit wordt niet getwijfeld. Ter staving van zijn identiteit legde hij zijn militair boekje voor. Of verzoeker dit boekje nu verloren heeft of achteraf gekregen, feit blijft dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker wel degelijk onmogelijk kan terugkeren naar zijn land van herkomst. Verzoeker heeft niet zomaar zijn vrouw en kind achtergelaten zonder enige reden! Verzoeker meent wel degelijk bewijzen te hebben aangebracht van zijn problemen en zal uiteraard het nodige doen teneinde alle documenten die hij kan bekomen om zijn problemen te staven opvragen. Van het schietincident d.d. 18.03.2011 legde hij een dvd voor. Het betrof een fragment van een uitzending van het programma "02" dat werd uitgezonden op een nationale tv-zender. Dit vormt minstens een begin van bewijs van zijn problemen. Bovendien betwist het cgvs niet dat verzoeker zijn naam vermeld wordt en dat het gaat over verzoeker en een incident waarbij een zekere Y. ruzie had met medeburgers. Er werd eveneens melding gemaakt van het feit dat w^a Y. geschoten had. De wagen werd teruggevonden en er werd vastgesteld dat op de deur aan de linkerkant drie tekens van schoten zaten. Dit komt volledig overeen met de verklaringen die verzoeker hieromtrent aflegde. Dit vormt dan ook een bewijs van zijn problemen en zetten zijn verklaringen kracht bij. Bezwaarlijk kan van verzoeker verwacht/gevraagd worden meer bewijs voor te leggen van de omstandigheden omtrent het incident terwijl het cgvs hier zelf onderzoek naar heeft gedaan en dit niets heeft opgeleverd. Hoe kan dan verzoeker (die beperktere middelen heeft dan het cgvs en kandidaat vluchteling is) verwacht worden dat hij hieromtrent meer informatie geeft? De dvd vormt, gelet op het voorgaande, wel degelijk een begin van bewijs. Voorts stelt het cgvs dat verzoeker onaannemelijk weinig op de hoogte is aangaande de vervolging door de politie van Jerevan sinds december 2010. Verzoeker heeft hier wel degelijk de nodige verklaringen over afgelegd doch verzoeker meent dat het cgvs te veel van hem verwacht. Verzoeker is een eenvoudige burger zonder enige juridische kennis of opleiding. Bovendien werd geen rekening gehouden met de situatie in Armenië. Is er al dan niet sprake van corruptie? Verzoeker gaf aan dat zijn vader op 10.12.2010 een convocatie had ontvangen op naam van verzoeker. Omdat hij niet opdaagde werd verzoeker zijn vader in januari 2011 eveneens door de politie opgeroepen. Op het politiekantoor vernam verzoeker zijn vader dat verzoeker werd beschuldigd van fysieke verwondingen. Verzoeker heeft duidelijk geantwoord op de vragen. Hij stelde te worden opgeroepen naar aanleiding van het schietincident. Verzoeker weet niet of er een zaak werd opgestart of zij reeds afgesloten is. Hij is toch geen politiemann. Hij werd wel opgeroepen. Hij weet dus niet of het begonnen is. Als het onderzoek niet gestart is hoe kunnen ze dan verzoeker en zijn vader convoceren? Verzoeker liet weten dat hij denkt dat er een opsporingsbericht is tegen hem. Hij denkt dat als hij zich niet aangeboden heeft, er automatisch een opsporingsbericht komt (zie pagina 11 en 12 CGVS). Verzoeker kan werkelijk onmogelijk terugkeren en meent dat het cgvs in zijn beslissing onvoldoende rekening heeft gehouden met de situatie in het land van herkomst van verzoeker. Verzoeker meent niet te kunnen rekenen op de bescherming van zijn autoriteiten zodat dit in de praktijk betekent dat verzoeker geen bescherming geboden wordt en in feite de macht van de sterkste wet is, in casu die van Y.. Dat om deze reden verzoeker bescherming vraagt en bescherming dient geboden te worden. Dat het voor hem dan ook werkelijk onmogelijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst. Verzoeker heeft werkelijk bescherming nodig minstens dient hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden. Voorts schendt de bestreden beslissing van het CGVS de materiële motiveringsverplichting en artikel 48/4 § 2 van de vreemdelingenwet aangezien men

verzoeker afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder dat men dit statuut ook maar op enige manier onderzocht heeft in hoofde van verzoeker en zonder dit op enige wijze te afdoende motiveren in de bestreden beslissing zodat het voor verzoeker onduidelijk is waarom dit statuut hem eveneens geweigerd wordt. Er is ook geen enkele informatie in het administratief dossier terug te vinden of verwijzing naar de huidige situatie in Armenië m.b.t. dergelijke praktijken en het subsidiaire beschermingsstatuut. De beslissing van het CGVS schendt aldus de materiële motiveringsverplichting aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan. Dat het CGVS dient te motiveren in haar beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut en dit statuut en bescherming dient te onderzoeken aangezien zij stelt hier de bevoegdheid over te hebben. Dat op basis van de bestreden beslissing niet redelijk kan geconcludeerd worden dat hij niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Verzoeker begrijpt niet waarom men hem dit statuut heeft geweigerd en uit de bestreden beslissing is dit ook niet op te maken zodat zijn rechten van verdediging geschonden zijn aangezien het de bedoeling is dat als hij beroep aantekent de redenen kent waarom dit statuut geweigerd is zodat hij dit kan weerleggen. Dat de beslissing zelfs niet verwijst naar de voorwaarden die het subsidiaire beschermingsstatuut uitmaken. Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat artikel 48/4 § 2 onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn! Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak, niet ingaat op deze elementen en niet redelijk te verantwoorden is. Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op hun belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming. Men heeft echter nooit grondig onderzocht of verzoeker in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven. Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel na te gaan of Wij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Indien het CGVS van mening is dat de personen niet beantwoorden aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of zij eventueel in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming. Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend. Dat verzoeker de subsidiaire bescherming nodig heeft. Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking voor subsidiaire bescherming. Dit is het geval indien er: "zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen". Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst. Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien zij geen afdoende motivering aangeven waarom zij verzoeker weigeren. Men onderzoekt of motiveert niet eens waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Beide statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden! Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen. De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht. Op geen enkele wijze motiveert het CGVS in zijn beslissing waarom verzoeker geen subsidiaire bescherming krijgt! De beslissing zoals zij thans genomen werd, is kennelijk onredelijk gelet op het feit dat het cgvs niet onderzocht heeft of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende: (...). Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt duidelijk dat indien een vreemdeling niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dient onderzocht te worden of hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Dit heeft het cgvs nagelaten te doen, minstens blijkt niet uit de bestreden beslissing dat hier onderzoek naar werd gedaan en motiveert de bestreden beslissing hier omtrent. Dat dit werkelijk een lacune is. Verzoeker meent bij terugkeer een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 van de artikel 48/4. Verzoeker vreest bij terugkeer volgende ernstige schade: hij vreest foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst. Dat gelet op het voorgaande de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht schendt en tevens artikel 48/4 § 2c van de vreemdelingenwet. "

2.2.1. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich volstaat niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. De commissaris-generaal neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem worden

aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). De commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er wat hem betreft sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Voor zover verzoeker zich beperkt tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, wordt er geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvV 1 december 2008, nr. 19.768). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen.

2.2.3. Verzoeker merkt op dat hij een militair boekje ter staving van zijn identiteit heeft overgelegd; dat de discussie met betrekking tot het eerder ontbreken ervan geen afbreuk doet aan het feit dat hij onmogelijk kan terugkeren naar zijn land van herkomst; dat verzoeker immers niet zomaar zijn vrouw en kind zonder enige reden heeft achtergelaten.

Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen is niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Het komt bijgevolg aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

2.2.4. Verzoeker refereert aan de door hem neergelegde DVD als begin van bewijs van de problemen die hij heeft uiteengezet. Verzoeker licht toe dat het Commissariaat-generaal overigens niet betwist dat verzoekers naam op de opname wordt vermeld en dat het gaat over verzoeker en een incident waarbij een zekere Y. ruzie had met medeburgers. Tevens wordt er vermeld dat Y. geschoten heeft; de wagen werd teruggevonden en er werd vastgesteld dat de deur aan de linkerkant drie inslagen van geweerschoten telde. Dit komt volgens verzoeker volledig overeen met diens verklaringen en vormt dan ook een bewijs van zijn problemen en een ondersteuning van zijn verklaringen. Verzoeker stelt dat overigens bezwaarlijk van hem kan worden verwacht om méér bewijzen voor te leggen van de omstandigheden dienaangaande, terwijl het Commissariaat-generaal – dat over meer middelen beschikt – hier zelf onderzoek naar voerde en dit niets opleverde.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal erkent dat de overgelegde DVD inderdaad een begin van bewijs vormt met betrekking tot het door verzoeker aangehaalde schietincident van 18 maart 2010. Echter, zoals uitvoerig blijkt, kan op grond van dit stuk niet worden afgeleid wat verzoekers rol of aandeel is in het kwestieuze incident; evenmin bevat de opname verdere details betreffende de concrete omstandigheden van het conflict, alsook is er geen duidelijkheid wie precies op welke wijze bij het betreffende incident was betrokken; tot slot is de inhoud van de opname niet in overeenstemming met de versie van de feiten of het verloop van de gebeurtenissen die verzoeker ophangt. Als dusdanig is het stuk an sich niet bewijsvoerend voor de vrees voor vervolging die verzoeker inroept.

Om enige bewijskracht aan een stavingstuk te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is. De bewijslast berust in beginsel bij de asielzoeker die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas; dat hij bij het ontbreken van dergelijke elementen een aannemelijke verklaring dient te geven; dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 196). In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te suggereren dient de commissaris-

generaal niet te bewijzen dat de voorgehouden feiten onwaar zijn. Het is verzoeker die door een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan dient aannemelijk te maken.

2.2.5. Wat betreft het gegeven dat verzoeker niet in detail op de hoogte is van de wijze waarop zijn situatie geëvolueerd is na diens vertrek (cf. eigen convocaties en convocaties vader; stand van zaken en procedureverloop rechtsgang en politieel onderzoek), werpt hij tegen dat het Commissariaat te veel van hem verwacht; verzoeker is een eenvoudige burger zonder enige juridische kennis of opleiding; bovendien vraagt verzoeker zich af of er al dan niet sprake is van corruptie. Verzoeker heeft aangegeven dat zijn vader op 10 december 2010 een convocatie heeft ontvangen op naam van verzoeker. Omdat hij niet opdaagde, werd verzoekers vader in januari 2011 eveneens door de politie opgeroepen. Op het politiekantoor vernam verzoekers vader dat verzoeker werd beschuldigd van fysieke verwondingen. Verzoeker meent door de Armeense politie te worden opgeroepen naar aanleiding van het schietincident dat hij heeft beschreven. Verzoeker weet niet of er een zaak werd opgestart of dat deze reeds afgesloten is; hij is toch geen politieman. Wel werd verzoeker opgeroepen. Maar hij weet niet of het begonnen is. Echter, als het onderzoek niet is gestart, hoe kunnen dan zowel verzoeker als diens vader geconvoceerd worden, vraagt verzoeker zich af. Verzoeker denkt dat er een opsporingsbericht tegen hem loopt; hij denkt dat zulks automatisch volgt uit het gegeven dat hij zich niet aangeboden heeft.

Van een asielzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. De nalatige handelingen van verzoeker wijzen op een gebrek aan interesse bij verzoeker en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn vrees voor vervolging, temeer aangezien verzoeker nog steeds contact onderhoudt met diens vader in Armenië, die overigens tevens betrokken partij is in de door verzoeker uiteengezette moeilijkheden. In het kader van de asielprocedure draagt de asielzoeker een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792).

Daar waar verzoeker zich beperkt tot het louter herhalen van de asielmotieven, is zulks niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker in gebreke blijft.

2.2.6. Verzoeker vervolgt in algemene bewoordingen dat de bestreden beslissing nalaat om te motiveren waarom hem het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd werd, en zodoende een schending uitmaakt van de materiële motiveringsplicht, evenals van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Verzoeker poneert dat uit voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal te dezen géén individueel onderzoek verricht heeft, niettegenstaande hij daar wel toe gehouden is en er daar in voorliggend geval voldoende redenen toe zijn. Indien verzoeker dient terug te keren naar diens land van herkomst vreest hij er immers het slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing; dit terwijl een onmenselijke of vernederende behandeling een behandeling is die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Dat gelet op voorgaande de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht schendt en tevens artikel 48/4, § 2 c van de vreemdelingenwet (sic).

Verzoekers bewering als zou de bestreden beslissing niet vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus is het duidelijk dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het Vluchtelingenverdrag waardoor

hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Voor zover verzoeker refereert aan een schending van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, wordt vastgesteld dat verzoeker geen enkel concreet gegeven of element aanreikt om te onderbouwen dat de actuele situatie in Armenië ressorteert onder het toepassingsgebied van het kwetsieuze artikel.

Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Uit de bestreden beslissing blijkt dat werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de door verzoeker ingeroepen schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk gemotiveerd worden.

2.2.7. De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoeker zelf aangevoerd tijdens diens opeenvolgende gehoren op de zetel van het Commissariaat-generaal, bevat de bestreden beslissing overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC